

Strakaty zapel prvokrat Škroupovo „Kde domov můj“, ki je po letu 1860 splošno priznana kot češka narodna himna.

Ustanovnik in dolgoletni predsednik „Dramatičnega društva“ v Ljubljani, dr. Karl vitez Bleiweis-Trsteniški, je umrl dne 31. dec. 1909 v starosti 76 let. Bleiweis je bil svojčas tudi eden ustanoviteljev čitalniškega pevskega zbora, iz katerega se je pozneje izcimila „Glasbena Matica“.

Lev Funtek v Wiburgu na Finskem je predaval s tamošnjim filharmonskim orkestrom Lisztovo „Hunsko bitko“, Wagnerjevo „Siegfriedovo idilo“ in Brucknerjevo simfonijo št. 2. Dnevnik hvalijo Funtkovo znanje in dirigentsko spretnost.

Češka akademija znanosti in umetnosti v Pragi je razdelila sledeči nagradi: 1.) O. Ostrčil (za opero „Kunálový aci“) 2000 K. 2.) Ivan Kunc (godalni kvartet op. 9) 800 K. Razun tega so dobili štipendijev in podpor sledeči skladatelji: Rudolf Karel (500 K), dr. O. Zich in V. Stepan (po 300 K), Jos. Konba (400 K) in Em. Jaros (200 K).

Na belgrajski operi je angažiran Slovincem dobro znani poljski tenorist Orzelski. Istotam sodelujeta v zboru bivši člani Slovenskega dež. gledišča v Ljubljani, Amalija Juvanova in Marija Pavletova.

Tenorist Ernest vitez Cammarota je zopet angažiran za tri leta kot član Zagrebške opere.

V Cesarsko-ruski glasbeni družbi so bili izvoljeni za častne člane: S. Tanejev, Anatol Liadov, S. Rahmaninov, Aleksander Skrjabin, Aleksander Veršbilovič in sledeči inozemski umetniki: J. Svendsen, Engelbert Humperdinck, Giovanni Sgambati, Hans Richter, Eugène Ysaye, I. Paderewski, Jos. Hofmann, L. Godowsky.

Grof Sergěj Tolstoj, najstarejši sin slavnega pesnika, je dobil prvo nagrado (500 Rb) za uglasbitev Burnsovih besedil pri razpisu „Maison du Lied“ v Moskvi. Drugo nagrado (200 Rb) so izročili P. A. Vidalu.

Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, knjiga 176 (Zagreb 1909) prinaša konec Kuhačeve razprave o „Osobinah narodne glasbe, osobito hrvatske.“

Listnica uredništva.

Vse nestalne cenj. dopisnike in skladatelje, vzlasti pa one gg. avtorje, ki si želé natančneje presoje vposlanih a ne sprejetih skladb, prosimo, da nam blagovolijo naznaniti vselej kako šifro ali psevdonom, pod katerim jim moremo odgovoriti v listnici. Na vprašanja, katerih predmet utegne zanimati tudi širše kroge, odgovarjamo izključno le v listnici. — Č. g. poročevalce uljudno opozarjamo, da moramo rokopise najpозnejše do 8. prednjega meseca imeti v rokah.

Mnogim c. dopisnikom. Naravnost deževalo je najlaskavejših priznanih izrazov. Presenečeni smo bili, ker takega navdušenja za stvar in nezavidne hvale nismo pričakovali. Bodite prepričani, da nismo tako domišljavi, da bi nas pohvalni superlativi mogli motiti v spoznavanju našega nivoja in v stremljenju po spopolnjevanju. A veselilo nas je vendar Vaše toplo priznanje, ker dokazuje, da življajo naša prizadevanja ne samo pri pretežni večini strokovnjakov temveč tudi pri širšem občinstvu čim dalje večjih simpatij, da imajo torej bodočnost. Najiskrenejša hvala Vam vsem za Vaše priznanje. Tudi mi ga včasih potrebujemo kakor solnce. Sicer se čutimo še dosti šile in krepke za nadaljni boj; da, za boj! A vendar se tudi v nas javijo semtertja želje po miru. Delavci se pač prej utrudijo kakor govorniki. Raditega Vas vse, ki ste nam izrazili svojo naklonjenost, in sploh vse prijatelje domače umetnosti srčno prosimo, da nam izkazuje Svoje simpatije tudi dejansko: s pridnim naročanjem (pa tudi plačevanjem naročnine!), s propagiranjem lista, s prednašanjem naših skladb, s sodelovanjem pri priligi, osobito s poročanjem o vseh zadevah, ki se tičejo naše umetnosti. Če nam je pohvalna beseda solnce, ki nas prijazno obsveti, nam bo ono dejansko priznanje luč, ki nam daje tudi gorkote in življenja, ki ni samo lepa temveč tudi rodovitna. V tem smislu Vam kličemo: Več luči, vzlasti pa več plodonosne toplote in delavnega priznanja!

Glasbenim društvom širom naše domovine. Naši v prvem sešitku izraženi prošnji za sodelovanje se je do sedaj le malo število pevskih društev odzvalo dejansko. Tako žalostnega vpeha bi se pač pri vsem svojem pesimizmu ne bili upali pričakovati. Vsako društvo šteje vendar gotovo več delavnih mož med svoje člane (v prvi vrsti bi bili to odborniki), ki so za glasbo, za napredek našega naroda, za svoje društvo toliko vneti, da samim sebi nalagajo mali trud poročanja ali vsaj pošiljanja programov in pospešujejo s tem vse tri omenjene smotre. Vzdrnite se torej! Dokler še manjka le eno društvo med našimi sodruškami, ne morejo naša poročila biti popolna. (Morda bodo „N. A.“ svojčas glavni dokument, iz katerega bo zgodovina posnemala, kaj se je delalo na glasbenem polju, in kdo je kaj delal. Vsako društvo si naj šteje v dolžnost, da si pridobi častno mesto v zgodovini slovenske glasbe in hkratu tudi pospešuje naš list in s tem posredno zopet glasbo sploh. Zato še enkrat: Vzdrnite se! Pokažimo že vendar, da nismo le rodoljubi z besedo, da nam narodni blagor ni komedija temveč resni cilj, o katerem smo si svesti, da ga z domoljubnimi frazami ne bomo nikdar dosegli. Vzdrnite se! Ne najdem časa in položaju bolj primernih in krasnejših besed, kakor so one, ki jih je pel Wagner v svoji velikanski apotezi glasbenega napredka, v svojih „Mojstrih-pevcih Norimberških“:

„Wach' auf, es nahet gen dem Tag,
ich hör' singen im grünen Hag
ein' wunnigliche Nachtigall,
ihr' Stimm' durchklinget Berg und Thal:
die Nacht neigt sich zum Occident,
der Tag geht auf von Orient,
die rothbrünstige Morgenröth'
her durch die trüben Wolken geht!“

Ali slišite? Glasbena zora! Dani se! Čas je! Vzdrnite se!

G. J. B. v B. Skladatelji načeloma ne dobivajo brezplačnih izvodov našega časopisa, ker se lahko zahteva, da je vsak glasbeno nabraženi Slovincem naročnik „N. A.“ Honorar za Vaš prispevek Vam je gotovo že došel. Slednjie vposlani mešani zbor pride o priliki na vrsto, ako ga nam prepustite brezplačno. Prejema vposlanih skladb v bodoče ne moremo posebej pismenim potom potrjevati. Prosimo torej vse pošiljake, da pošljajo skladbe pripravljeno, ako se boje, da nam ne pridejo v roke.

„Mak žari . . .“ v Vel. L. „Kratka in odkrita ocena“ bi bila: Nardarjenost, a pomanjkanje temeljite šole. Oglejte si neznosno enoličnost harmonij v mešanem zboru, ki se izraža posebno v basovih korakih: g, h, g, d, a, d, g, d, g, d, a, d, g, d, a, d, g, d, a, g, c, g i. t. d. Nemogoči so kvintni postopki kakoršni so v 19. in 20. taktu, razvez terckvartakorda v 29. in 30. taktu, pisava

glavnega četverozvoka v g-duru namesto

V primeru k temu oblične pomanjkljivosti že ne pridejo tako v poštev. Tudi moški zbor „Hrepenenje“ kaže velikih grehov zoper oblikoslovje in harmonijslovje. Kvinte v 1. in 2. taktu nas motijo občutljivo, ravno tako neznosni je konec v b-duru (namesto v g-molu). Brez solidne teoretične podlage je vsak trud zastoj. Nabavite si Foersterjevo izvrstno knjigo „Harmonija in kontrapunkt“ (Cena 3 K 20 v) ter pridno preštudirajte vsaj prve tri dele. Potem se zopet oglasite s kako pesmijo „za poskušno“, ki jo bomo radi pregledali in — če bo primerna — še rajše objavili.

G. Jos. P. v Ljubljani. Izide v prihodnjem sešitku. Srčna hvala!

Ad v D. (Dalmacija). Vaš „Intermezzo“ sprejet. V drugem delu (d-mol) smo pri razvezu septakorda malenkost prenaradili. Moški zbor Vam je na razpolago, ker nam konec manj ugaja. Živeli!

„Rosa“ v Ljubljani. Veseli nas, da ste v obče zadovoljni z našo kritiko. Kar se pa tiče Bača (velikega Sebastjana namreč) bi skoraj stavili, da bi Vam bilo nemogoče, dokazati Svojo trditve. Moški zbor kaže isto hibo. V sled naglašanja dominantne harmonije (glavnega četverozvoka) iz e-mola zgubljamo čut za tonalitetu (d-dur). Če bi ta nedostatek ne bil v Vaših skladbah naravnost kroničen, bi mu sploh ne bili posvetili toliko besed. Stvar se da seveda lahko popravi, in če dovolite, storimo to mi sami. Z novim mešanim zborom se pa ne moremo sprijazniti. V obliki napravi vtisk raztresenosti radi množine večinoma neobdelanih motivov. Namesto okrožene oblike nam nudite bolj poturiju slinčo sestavo različnih melodij. Kontrapunktna (imitacijska oziroma kanonična) mesta trpe skorej povsod pod ponavljanjem iste harmonije v dveh zaporednih taktih, h čemur Vas zapeljuje prepogostoma uporabljena imitacija v oktavi (Tako v 3. in 4., 6. in 7., 9. in 10., 11. in 22., 27. in 28., 54., 56. in 56., v 59., 60., 61. in 62., v 69., 70., 71. in 72. taktu, boljše v 23. in 25. taktu). Tranquillo-stavek je bolj instrumentalnega (orglje!) kakor vokalnega značaja, spominja v fakturi nemalo na nekatere Bachove predigre za orglje (n. pr. na ono o koralu „Es ist das Heil uns kommen her“), kar samo ob sebi seveda še nikar pregrešek ni; a za vokalne glasove se take legato-figuracije manj dobro podajajo. (Če bi se v tem oziru sklicevali na Bača, bi imeli prav, toda v ravnanju s pevsкими glasovi nam ne sme veljati za vzor.) Sekvence v sekundah, kakoršne se nahajajo v 44., 46. in 48. taktu, so za današnja ušesa že nekoliko utrudljive. Ne zamerite! Mislimo, da pridete, uvažujé naše pripombe, do istega zaključka kakor mi. Moški zbor hvaležno sprejet. Z mešanim zborom blagovolite razpolagati. Naš poklon!

G. Lačički, Senj. Oba zbora sta neporabna. Brezlično vezanje anemičnih motivov, ki stoje vrhutega na slabih harmoničnih nogah! Taka bitja niso sposobna za življenje. Ker je tudi v stavku dosti napak, bi bilo za Vas in nas premučno, če bi se spuščali na podrobnosti. Kakor domnevamo, stojite preveč pod zadržujočim vplivom vsakdanje cerkvene glasbe. Podčrtamo: vsakdanje! Eminentni vzgojevalni pomen dobre cerkvene glasbe spoštujemo visoko. Navadno vsakdanje blago pa je domena nekaterih v formalistični tabulaturi tičečih organistov in cerkvenih zborovodij, ki jim teče iznajdba prav slabo. Ako nam ne zamerite, bi Vam ordinirali pred vsem dobro, tečno muzikalno hrano, kolikor mogoče različno, mnogo in samo dobro, in — last not least — vsak dan en prašek suhe teorije vmes. Potem zadobé Vaše melodije rudeča lica. Tedaj bomo tudi mi imeli pravo veselje z Vašo muzikalno deco, opazuje, kako čvrsto bo znala gibati svoje zdrave, krepke ude.

G. I. L. v Št. V. Ako dovolite, da Vašo skladbo „Spomin“ nekoliko pilimo, in če ne zahtevate honorarja, smo pripravljeni, jo o priliki objaviti pod pridržkom, da še ni bila nikjer natisnjena. Moški zbor „Na delo“ Vam je na razpolago. O omenjenih pogojih se blagovolite izjaviti.

(Sklep 17. feb. 1910).

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.

